

ἔξειδιασμένης ὑπολήψεως τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ τῶν μὴ ῥητό-
ρων βουλευτῶν τοῦ κόμματος. Ὁ δὲ Καπετὰν Θανάσης πνέει
μένεα κατὰ τοῦ λογοκλόπου Θαδαίου καὶ τῷ παρασκευάζει
ἐκδίκησιν ἐν τῇ ἄλλῃ ζωῇ.

Τί εἶνε αὐτὸς ὁ κόσμος!

Θ...

ΔΕ ΘΑ ΞΑΝΑΡΘΗΙ

Ναυτόπουλο, πανώργιο παλληκάρι
Τῆς δόλιας μάνας του κρυφὴ χαρὰ
καὶ τῆς καλῆς του τῆς ἀγάπης τὸ καμάρι
ἀρμένιζε σ' ἄλοργηνά νερά.

Μὲ 'μάτια ἢ καλὴ του δακρυσμένα
προσεύχουνταν 'μπροστά στὴν Παναγιὰ
γιὰ 'κεῖνον ποῦ ἀρμένιζε στὰ ξένα
ἀπ' τὴ φτωχὴ του τὴν ἀγάπη μακρυά.

Στὴν ἄκρη τοῦ 'γυιαλοῦ ἀκουμπησμένη
ἐθώραε τὸν ἥλιο γελαστή
τὴν ὥρα ποῦ ἀρχίναε νὰ σβένῃ
σὰν νὰ τὸν ῥώταε ἐκεῖνος ἂν θαρθῆ.

Χίλιο λογῆς καράβια ἀρμενίζαν,
μὰ ἓνα ἀπαντήχενε νὰ 'δῆ
κι' ἐλπίδες τὴν καρδιά της ἐδροοίζαν
πῶς ὁ καλὸς της γλήγωρα θαρθῆ.

Μὰ νύφ' ἀκόμα ἦτανε γραφτό της
τοῦ χάρου τὸ φουστάνι νὰ ντυθῆ
καὶ πάει, πάει, ναῦρη τὸν καλὸ της
σὰν ἔμαθε πῶς «Δὲ θὰ 'Ξαναρθῆ».

*Ἐγγραφοὶ ἐν Πάτραις κατὰ Σίβριον 1888.